

T.S. Eliot: Obchodzenie choinki - w przekładzie Antoniego Libery

Ten początek będzie odsyłał nas do końca

T. S. Eliot

Obchodzenie Choinki

Choinkę się obchodzi na różne sposoby,

Lecz kilka z nich można pominąć:

Ten stadny, opieszawy, obliczony na zysk,

Knajpiany (te lokale otwarte do północy)

No i wreszcie dziecinny – jeśli nie jest to ten,

Że płomyk świeczki to gwiazda, a połączony anioł
Z rozpostartymi skrzydłami na samym czubku choinki
Nie jest żadną ozdobą, lecz prawdziwym aniołem.

Na widok świątecznej choinki dziecko zdumiewa się.
I oby tak już zostało: niech zdumiewa się dalej,
Niech ten świąteczny czas nie stanie się pretekstem;

Niech owe magiczne błyski, to całe oczarowanie
Pierwszą w życiu Choinką – niespodzianki, prezenty,
Ta radość z nowych rzeczy
(Z których każda ma inny, nieznany dotąd zapach),
To długie wyczekiwanie na indyka lub gęś

I ów wyczekiwany dreszcz trwożnego podziwu, gdy wreszcie się
pojawią;

Niech ta wesołość i cześć
Nie będą zapomniane w wirze późniejszych przeżyć:
Wyparte przez rutynę, wyczerpanie, znużenie,
Świadomość śmierci i tego, że się ponosi klęskę,

Albo przez religianctwo nawróconego grzesznika,
Skażone zadufaniem, kostyczne wobec dzieci
I wcale niemiłe Bogu
(Mam tu we wdzięcznej pamięci również i świętą Łucję,
Kolędę na jej temat i jej ognistą koronę);

Niech więc pod koniec życia, w osiemdziesiątą Gwiazdkę
(Chodzi mi o ostatnią, którąkolwiek by była)
Nawarstwione wspomnienia owych corocznych wzruszeń
Stopią się nagle w jedną nieopisaną radość
Będącą jednocześnie nieopisaną trwogą –
Jak wówczas, kiedy wszyscy żyli w śmiertelnej trwodze:

Bo ten początek będzie odsyłał nas do końca,

A tamto pierwsze przyjście przywiedzie na myśl drugie.

Przełożył Antoni Libera

